

§ 7. Zobowiązuje się prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do pokrywania kosztów spółdzielczych ośrodków zdrowia, wynikających z prowadzenia opieki zdrowotnej nad uprawnionymi do bezpłatnych świadczeń.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Zdrowia i Opieki Społecznej, Finansów, Handlu Wewnętrznego i Ko-

munikacji oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

402

UCHWAŁA Nr 304 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1971 r.

w sprawie gospodarki finansowej wojewódzkich przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej oraz przedsiębiorstw i jednostek organizacyjnych podległych Zjednoczeniu Państwowej Komunikacji Samochodowej.

Na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 121, z 1964 r. Nr 8, poz. 50 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) i art. 16 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały dotyczą wojewódzkich przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej i wchodzących w ich skład jednostek organizacyjnych oraz przedsiębiorstw i jednostek organizacyjnych podległych Zjednoczeniu Państwowej Komunikacji Samochodowej.

2. Użyte w uchwale określenie:

- 1) „oddział” — oznacza:
 - a) zakład na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym działający w ramach wielozakładowych przedsiębiorstw oraz w ramach działalności gospodarczej Zjednoczenia Państwowej Komunikacji Samochodowej,
 - b) Przedsiębiorstwo Międzynarodowych Przewozów Samochodowych „Pekaes”;
- 2) „przedsiębiorstwo” — oznacza wojewódzkie przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej i Przedsiębiorstwo Spedycji Krajowej;
- 3) „zarząd” — oznacza zarząd wojewódzkiego przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej i Zarząd Przedsiębiorstwa Spedycji Krajowej;
- 4) „zjednoczenie” — oznacza Zjednoczenie Państwowej Komunikacji Samochodowej;
- 5) „jednostka nadrzędna” — oznacza zarząd oraz zjednoczenie;
- 6) „jednostki podległe” — oznacza jednostki podległe zarządom oraz objęte planowaniem centralnym jednostki podległe zjednoczeniu;
- 7) odpisy na fundusz zakładowy — oznacza również odpisy na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg.

3. Użyty w uchwale skrót:

- 1) „PKS” — oznacza jednostki wojewódzkich przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej,
- 2) „PSK” — oznacza jednostki Przedsiębiorstwa Spedycji Krajowej.

Rozliczenie zysków oddziałów.

§ 2. 1. Zysk oddziału podlega podziałowi według następującej kolejności na:

- 1) odpis na fundusz zakładowy, na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) oprocentowanie środków trwałych,
- 3) wpłatę z zysku do budżetu przekazywaną do jednostki nadrzędnej według wieloletniej normy procentowej ustalonej przez jednostkę nadrzędną w stosunku do łącznej kwoty planowanego zysku oddziału, a zastosowanej do kwoty zysku faktycznie osiągniętego,
- 4) odpis na fundusz inwestycyjny.

2. Odpisy wymienione w ust. 1 pkt 1—3 są dokonywane obowiązkowo; jeżeli osiągnięty zysk jest niższy od planowanego i w związku z tym nie wystarcza na dokonanie tych odpisów, brakującą kwotą oddział obciąża fundusz statutowy. Na pokrycie potrzeb wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 oddział może otrzymać z jednostki nadrzędnej dotację.

3. Oddziały dokonują odpisu na fundusz inwestycyjny według ustalonego przez jednostkę nadrzędną wieloletniego procentowego wskaźnika w stosunku do wartości brutto środków trwałych zmniejszonej o wartość pojazdów mechanicznych, uwzględniającego stopień ich umorzenia oraz rodzaj i stan zaplecza technicznego i eksploatacyjnego oddziału. Jeżeli zysk nie wystarcza na odpis w pełnej wysokości, oddział dokonuje go w wysokości niższej niż to wynika z ustalonej normy.

§ 3. 1. Po dokonaniu odpisów, o których mowa w § 2 ust. 1, 15% pozostałości zysku oddział może przeznaczyć na zasilenie funduszu inwestycyjnego. Dodatkowy odpis na ten fundusz nie może być wyższy od odpisu określonego w § 2 ust. 3.

2. Kwota zysku pozostała po dokonaniu dodatkowego odpisu na fundusz inwestycyjny podlega wpłacie do jednostki nadrzędnej.

§ 4. Jeżeli ustalony zgodnie z zadaniami narodowego planu gospodarczego planowany wynik oddziału nie wystarcza na dokonanie odpisów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, oddział może otrzymać z jednostki nadrzędnej dotacje na fundusze i straty.

§ 5. 1. Przed rozliczeniem wynik finansowy oddziału podlega weryfikacji w celu wyeliminowania:

- 1) zysku niezależnego od działalności oddziału,
- 2) zysku nieprawidłowego.

2. Za zysk niezależny od działalności oddziału uważa się zysk osiągnięty w wyniku zmian cen, taryf i płac, stawek amortyzacyjnych, stawek ubezpieczeniowych lub podatkowych, jeżeli decyzje w sprawie tych zmian ustalają, że jest to zysk niezależny od działalności oddziału, oraz zysk osiągnięty w wyniku zmian metodologicznych i organizacyjnych.

3. Za nieprawidłowy uważa się zysk osiągnięty przez oddział w sposób naruszający interes społeczny lub obowiązujące przepisy, np. wskutek stosowania niewłaściwych cen i taryf, niewykonywania remontów środków trwałych, niezasadzonego obniżenia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy. Za nieprawidłowy uważa się również zysk nadmierny określony odrębnymi przepisami.

4. Zysk niezależny od działalności oddziału podlega w całości przekazaniu do jednostki nadrzędnej.

5. Kwota odpowiadająca 150% sumy zysku nieprawidłowego podlega w całości przekazaniu do jednostki nadrzędnej.

6. Jeżeli zysk nieprawidłowy ujawniony został przez sam oddział, przekazaniu do jednostki nadrzędnej podlega kwota odpowiadająca 100% tego zysku.

Fundusze oddziałów.

§ 6. 1. Oddziały tworzą:

- 1) fundusz statutowy,
- 2) fundusz inwestycyjny.

2. Oddziały mogą również tworzyć inne fundusze na podstawie odrębnych przepisów.

§ 7. 1. Fundusz statutowy oddziału odzwierciedla wartość jego środków trwałych, wartości niematerialne i prawne oraz wartość środków obrotowych i zachodzące w nich zmiany.

2. Zwiększenie lub zmniejszenie funduszu statutowego następuje w wypadkach określonych przez Ministra Finansów.

§ 8. W oddziałach nowo utworzonych fundusz statutowy stanowi równowartość otrzymanych nieodpłatnie środków trwałych i obrotowych oraz dotacji budżetowych na nabycie lub wytworzenie środków obrotowych.

§ 9. 1. Fundusz statutowy oddziału powinien równać się co najmniej wartości netto posiadanych środków trwałych, zmniejszonej o dotyczące tych środków zobowiązania z tytułu kredytu bankowego zaciągniętego na określone zadania inwestycyjne, wartościom niematerialnym i prawnym oraz środkom obrotowym w części podlegającej sfinansowaniu funduszem własnym w obrocie.

2. Przez fundusz własny w obrocie należy rozumieć różnicę między funduszem statutowym a wartością netto środków trwałych, zmniejszoną o dotyczące tych środków zobowiązania z tytułu kredytu bankowego zaciągniętego na określone zadania inwestycyjne, oraz wartościami niematerialnymi i prawnymi.

§ 10. 1. Fundusz inwestycyjny oddziału tworzy się z odpisów z zysku oraz z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami, z zastosowaniem przepisów § 4.

2. Fundusz inwestycyjny oddziału służy do finansowania inwestycji produkcyjnych przedsiębiorstw.

3. Wszystkie remonty środków trwałych pokrywane są w ciężar kosztów działalności eksploatacyjnej.

4. Oddział amortyzuje posiadane środki trwałe w wysokości wynikającej z części stawek amortyzacyjnych przeznaczonych na wymianę.

§ 11. Zasady wykorzystywania funduszu inwestycyjnego oddziału regulują przepisy o finansowaniu inwestycji jednostek państwowych.

Finansowanie środków obrotowych.

§ 12. 1. Do środków obrotowych zalicza się następujące składniki majątkowe oddziału, zwane dalej „zapasami”:

- 1) materiały wraz z kosztami zakupu (paliwo, ogumienie, części zamienne i laboru samochodowego, części zapaso-

we maszyn i urządzeń, materiały pomocnicze, opakowania, odpadki, przedmioty nietrwale),

- 2) produkcję nie zakończoną (produkcję pomocniczą w toku, roboty i usługi w toku, produkcję nie zakończoną działalności socjalno-bytowej wraz z saldem rozliczeń międzyokresowych kosztów tej działalności),

- 3) towary,

- 4) inwentarz żywy,

- 5) koszty przyszłych okresów.

2. Zapasy dzieli się na bieżące, nieprawidłowe, sezonowe i rezerwy; kryteria podziału zapasów na te grupy ustalają instrukcje bankowe.

§ 13. 1. Zapasy bieżące i nieprawidłowe finansowane są funduszem własnym w obrocie oraz kredytem bankowym.

2. Zapasy sezonowe i rezerwy finansowane są w całości kredytem bankowym.

§ 14. 1. Oddział powinien finansować zapasy bieżące i nieprawidłowe:

- 1) funduszem własnym w obrocie

— w 30% — oddziały PSK,

— w 60% — pozostałe oddziały,

- 2) w pozostałej części zapasy bieżące i nieprawidłowe mogą być finansowane kredytem bankowym.

2. Dla ustalenia stopnia sfinansowania zapasów funduszem własnym w obrocie i kredytem bankowym przyjmuje się przeciętny roczny stan zapasów wynikający z podzielenia przez 5 sumy stanu zapasów na początek roku i koniec każdego kwartału. Wielkość funduszu własnego w obrocie ustala się według stanu na koniec roku. Dla ustalenia stopnia sfinansowania zapasów kredytem bankowym przyjmuje się różnicę między przeciętnym rocznym stanem zapasów a wielkością funduszu własnego w obrocie na koniec roku.

3. Jeżeli stopień sfinansowania zapasów bieżących i nieprawidłowych kredytem bankowym jest wyższy niż ustalony zgodnie z przepisami ust. 1, bank podwyższy oprocentowanie kredytu udzielonego na sfinansowanie tych zapasów o:

- 1) 1 do 2% wartości kredytów w stosunku rocznym, jeżeli stopień sfinansowania zapasów kredytem bankowym kształtował się w granicach 75—80% wartości tych zapasów w oddziałach PSK i 45—50% ich wartości w pozostałych oddziałach,

- 2) 2 do 6% wartości kredytów w stosunku rocznym, jeżeli stopień sfinansowania zapasów kredytem bankowym kształtował się powyżej 80% wartości tych zapasów w oddziałach PSK i powyżej 50% ich wartości w pozostałych oddziałach.

4. Jeżeli oddział PSK korzysta z kredytów bankowych na finansowanie zapasów bieżących i nieprawidłowych poniżej 65%, a pozostałe oddziały poniżej 35% wartości tych zapasów, bank obniży oprocentowanie od udzielonego na ich finansowanie kredytu obrotowego. Obniżenie oprocentowania powinno wynosić 1 do 2% wartości kredytów w stosunku rocznym.

5. Decyzję o podwyższeniu lub obniżeniu oprocentowania bank obowiązany jest przekazać oddziałom nie później niż w ciągu 15 dni od daty otrzymania rocznego sprawozdania finansowego. Dodatkowe lub zbonifikowane oprocentowanie oddział zarachowuje w ciężar lub na dobro rachunku wyników roku, którego oprocentowanie dotyczy.

6. Bank może pobierać podwyższone odsetki od całości lub części kredytów obrotowych w innych wypadkach niż określone w ust. 3. W szczególności bank może pobierać podwyższone odsetki w razie nieuzasadzonego obniżenia

wskaźnika rotacji środków obrotowych w stosunku do okresu ubiegłego lub w stosunku do planu bądź w razie powstania zapasów nieprawidłowych lub ich nieupłynnienia albo w razie innego rodzaju niegospodarności oddziału.

7. W okresie stosowania przez bank podwyższonego oprocentowania oddział traci prawo do ulg, o których mowa w ust. 4.

§ 15. 1. Jeżeli stopień sfinansowania zapasów bieżących i nieprawidłowych kredytem bankowym kształtował się w oddziałach PKS powyżej 85% wartości tych zapasów, a w pozostałych oddziałach powyżej 60% ich wartości, wówczas jednostka nadrzędna w porozumieniu z bankiem finansującym obowiązana jest zastosować odpowiednie środki zmierzające do usunięcia nieprawidłowości w gospodarce oddziału.

2. Jeżeli jednostka nadrzędna nie przedstawi w ustalonym przez bank terminie programu poprawy sytuacji finansowej oddziału lub zastosowane w tym celu środki nie dały efektu, bank może odmówić dalszego kredytowania oddziału i zażądać spłaty udzielonych kredytów.

§ 16. 1. Bank udzielając oddziałom kredytów zmniejsza ich wysokość o występujące w oddziale zobowiązania prawidłowe.

2. Do zobowiązań prawidłowych zalicza się nie przeterminowane zobowiązania oddziału, w szczególności z tytułu:

- 1) płac,
- 2) ubezpieczeń społecznych,
- 3) rozliczeń międzyokresowych biernych,
- 4) rozliczeń za dostawy, roboty i usługi,
- 5) wpłaty z zysku do jednostki nadrzędnej.

§ 17. 1. Oddziały uzupełniają fundusze własne w obrocie na finansowanie zapasów z dotacji udzielanej w ratach kwartalnych przez jednostkę nadrzędna z funduszu środków obrotowych.

2. Przy udzielaniu dotacji jednostki nadrzędne powinny kierować się rzeczywistą relacją procentową występującą między wzrostem zapasów w granicach sfinansowania funduszem własnym w obrocie a wzrostem sprzedaży w okresie ostatnich trzech lat przed wejściem w życie uchwały, jak również oceną prawidłowości zapasów i ich stosunku do wartości brutto taboru samochodowego oraz wielkością posiadanego funduszu środków obrotowych i planowanym wzrostem sprzedaży w latach następnych.

3. Oddziały, w których następuje planowane zmniejszenie zadań eksploatacyjnych w stosunku do roku ubiegłego przekazują określoną przez jednostkę nadrzędna część funduszu własnego w obrocie na jej fundusz środków obrotowych.

Rozliczenie zysków zjednoczenia i zarządów.

§ 18. Na łączny wynik finansowy zjednoczenia lub zarządu składa się suma wyników finansowych jednostek podległych, a w wypadku zjednoczenia ponadto wynik finansowy centrali zjednoczenia.

§ 19. 1. Suma łącznego wyniku finansowego podlega podziałowi na następujące cele według poniższej kolejności:

- 1) odpisy dokonane na sfinansowanie własnych potrzeb przez jednostki podległe,
- 2) oprocentowanie środków trwałych,
- 3) wpłatę z zysku do budżetu według wieloletniej normy procentowej ustalonej w stosunku do łącznej kwoty planowego zysku zjednoczenia lub przedsiębiorstwa, a zastosowanej do kwoty zysku faktycznie osiągniętego.

2. Część zysku po dokonaniu odpisów przewidzianych w ust. 1 zjednoczenie i zarząd przeznacza na odpis na fundusz środków obrotowych do wysokości kwoty wynikającej z wieloletniej rzeczywistej relacji procentowej, która zachodziła

między wzrostem zapasów w granicach sfinansowania funduszami własnymi w obrocie a wzrostem wartości sprzedaży w ciągu ubiegłych trzech lat przed wejściem w życie uchwały, oraz na podstawie wartości sprzedaży w latach następnych przy uwzględnieniu dodatkowych kryteriów oceny kształtowania zapasów, określonych przez Ministra Komunikacji. Odpis ten może być zwiększony o określony normą procent na cele, o których mowa w § 23 ust. 3.

3. Pozostałość zysku przeznacza się w 50% do budżetu, a w pozostałej części:

- 1) w zjednoczeniu — na fundusz inwestycyjny oraz dodatkowy odpis na fundusz środków obrotowych,
- 2) w zarządach — na dodatkowy odpis na fundusz środków obrotowych.

4. Jeżeli ustalony zgodnie z zadaniami narodowego planu gospodarczego planowany łączny wynik finansowy zjednoczenia lub zarządu nie wystarcza na dokonanie odpisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1—2, ust. 2 i ust. 3 pkt 1, zjednoczenie lub zarząd otrzymują z budżetu dotacje na fundusze.

5. Normę wpłat z zysku do budżetu (ust. 1 pkt 3) ustalają dla:

- 1) zarządów PKS — na rzecz budżetu terenowego — prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych,
- 2) zjednoczenia — na rzecz budżetu centralnego — Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

6. Relacje oraz normę procentową odpisu z zysku na fundusz środków obrotowych (ust. 2) określają dla:

- 1) przedsiębiorstw PKS — prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych,
- 2) zjednoczenia — Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

7. Łączna kwota zysków niezależnych ujawnionych przez organy kontroli zewnętrznej, banki oraz wydziały finansowe prezydium rad narodowych i ujawnionych przez sam oddział zysków nieprawidłowych (§ 5 ust. 6) podlega przekazaniu w 100% do budżetu.

8. Kwota zysków niezależnych ujawnionych przez oddziały lub ich jednostki nadrzędne podlega przekazaniu w 15% na rachunek funduszu środków obrotowych, a w pozostałej części do budżetu.

9. Kwota odpowiadająca 150% sumy zysków nieprawidłowych podlega przekazaniu:

- 1) w wysokości 85% do budżetu i 15% na rachunek funduszu środków obrotowych, jeżeli zysk nieprawidłowy został ujawniony przez zjednoczenie lub zarząd,
- 2) w wysokości 100% do budżetu, jeżeli zysk nieprawidłowy został ujawniony przez organy kontroli zewnętrznej, bank lub wydział finansowy prezydium rady narodowej.

10. Szczegółowe zasady obliczania zysku niezależnego i nieprawidłowego ustali Minister Finansów.

§ 20. 1. W razie zmian organizacyjnych bądź metodologicznych oraz zmian cen, marż handlowych, taryf, płac, stawek amortyzacyjnych, ubezpieczeniowych lub podatkowych oraz w innych uzasadnionych wypadkach — Minister Finansów uprawniony jest do dokonywania w porozumieniu z Ministrem Komunikacji zmian normy podziału zysku ustalonej dla zjednoczenia.

2. Do zmiany normy podziału zysku ustalonej dla wojewódzkiego przedsiębiorstwa PKS uprawnione jest prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

Fundusze zjednoczenia i zarządów.

§ 21. 1. Zjednoczenie tworzy:

- 1) fundusz inwestycyjny,
- 2) fundusz środków obrotowych,

- 3) fundusz branży,
- 4) fundusz przedsięwzięć gospodarczych,
- 5) fundusz postępu techniczno-ekonomicznego i inne fundusze — na podstawie odrębnych przepisów,
- 6) fundusz statutowy centrali zjednoczenia.

2. Zarządy PKS tworzą:

- 1) fundusz branży,
- 2) fundusz środków obrotowych,
- 3) fundusz statutowy zarządu,
- 4) inne fundusze — na podstawie odrębnych przepisów.

3. Zarząd PSK tworzy fundusze, o których mowa w ust. 2 pkt 2—4, oraz fundusz inwestycyjny przeznaczony na finansowanie inwestycji własnych zarządu.

4. Funduszami dysponują:

- 1) w zjednoczeniu — dyrektor zjednoczenia,
- 2) w przedsiębiorstwach wielozakładowych — dyrektorzy tych przedsiębiorstw (zarządów).

§ 22. 1. Fundusz inwestycyjny zjednoczenia tworzy się z odpisów amortyzacyjnych jednostek podległych zjednoczeniu oraz z części pozostałości zysku (§ 19 ust. 3).

2. Fundusz inwestycyjny zjednoczenia służy na spłatę kredytów zaciągniętych na inwestycje branżowe oraz na bezpośrednie finansowanie tych inwestycji w takim zakresie, w jakim mogą one być bezpośrednio finansowane z tego funduszu na podstawie odrębnych przepisów.

§ 23. 1. Fundusz środków obrotowych tworzy się z części zysku zjednoczenia lub zarządu w wysokości przewidzianej w § 19 ust. 2. Na fundusz środków obrotowych przekazuje się także:

- 1) część zysków niezależnych i nieprawidłowych (§ 19 ust. 8 i 9),
- 2) pozostałość środków na rachunku rozliczeń jednostek nadrzędnych z budżetem po dokonaniu podziału zysku za ubiegły rok,
- 3) inne środki określone uchwałą (§ 17 ust. 3, § 19 ust. 3, § 30) i odrębnymi przepisami.

2. Fundusz środków obrotowych jest przeznaczony na dotacje dla oddziałów na finansowanie przyrostu środków obrotowych; dotacje te zwiększają fundusze statutowe oddziałów.

3. Fundusz środków obrotowych może być ponadto przeznaczony na:

- 1) udzielanie oddziałom pożyczek lub dotacji na finansowanie środków obrotowych, jeżeli ich fundusze własne w obrocie nie pokrywają 60%, a w oddziałach PSK odpowiednio 30% wartości zapasów bieżących i nieprawidłowych, zwłaszcza na skutek poniesienia przez oddziały strat niezależnych od ich działalności, tj. strat spowodowanych zmianą cen, taryf, płac i stawek amortyzacyjnych, jeżeli decyzje w sprawie tych zmian ustalają, że jest to strata niezależna od działalności przedsiębiorstw, oraz w wyniku zmian metodologicznych i organizacyjnych; pożyczki te lub dotacje mogą być również udzielane w wypadku powstania dodatkowych potrzeb oddziałów wynikających z wykonania zleconych przez jednostkę nadrzędną, a nie przewidzianych w planach, zadań przewozowych lub produkcyjnych,
- 2) udzielanie oddziałom dotacji na zasilenie funduszy inwestycyjnych do wysokości kwot wynikających z normy finansowej, jeżeli zysk osiągnięty przez te oddziały nie pozwala na utworzenie funduszu w pełnej wysokości (§ 2 ust. 3),
- 3) pokrycie zobowiązań wynikających z udzielenia przez zjednoczenie lub zarząd poręczenia spłaty kredytów obrotowych zaciągniętych w bankach przez jednostki podległe,

4) pokrycie spisywanych przez oddziały wartości zapasów w związku z upłynięciem, przeszacowaniem lub złomowaniem części zamiennych do pojazdów samochodowych wycofywanych z eksploatacji w rezultacie zaniechania ich produkcji lub importu,

5) uzupełnianie przejściowe lub ostateczne środków na rachunku rozliczeń jednostek nadrzędnych z budżetem,

6) zasilanie funduszy niezbędnych do prowadzenia przez centralę zjednoczenia działalności gospodarczej,

7) inne cele określone przez Ministra Finansów.

4. Pożyczki, o których mowa w ust. 3 pkt 1, mogą być oprocentowane w wysokości ustalonej przez jednostkę nadrzędną. Wpływy z tytułu oprocentowania zwiększają fundusz środków obrotowych.

5. Przyjęcie poręczenia spłaty kredytów przez oddziały bank może uzależnić od upoważnienia banku przez jednostki nadrzędne do zablokowania kwoty środków funduszu środków obrotowych.

§ 24. 1. Fundusz branży tworzy się z wpłat uczestników porozumienia branżowego transportu samochodowego w celu sfinansowania:

- 1) wspólnych przedsięwzięć gospodarczych przeznaczonych do obsługi wszystkich lub niektórych jednostek organizacyjnych będących uczestnikami porozumienia branżowego,
- 2) wspólnych wydatków związanych z realizacją porozumienia branżowego (np. utrzymanie stałego sekretariatu porozumienia branżowego ogólnokrajowego lub wojewódzkiego, wspólne szkolenie kadr).

2. Przedsięwzięcia branżowe mające charakter inwestycji finansowane są na zasadach ustalonych dla finansowania inwestycji branżowych.

3. Wpłaty uczestników porozumienia branżowego na fundusz branży obciążają ich koszty własne lub fundusze specjalne przeznaczone na określony rodzaj działalności.

§ 25. 1. Podstawą gospodarowania funduszem branży są plany centrali zjednoczenia i zarządów PKS, uchwalone przez Komisję Ogólnobranżową Transportu Samochodowego.

2. Zatrudnienie i fundusz płac stałych sekretariatów porozumienia branżowego ogólnokrajowego i wojewódzkiego są wyodrębnione w planach centrali zjednoczenia oraz zarządów PKS i nie mogą być wykorzystane na inne cele.

3. Zatrudnienie i fundusz płac, o których mowa w ust. 2, powinny być uwzględnione w ramach zatrudnienia i funduszu płac ustalonych dla centrali zjednoczenia oraz zarządów PKS.

§ 26. 1. Fundusz przedsięwzięć gospodarczych tworzy się w centrali zjednoczenia:

- 1) z dokonywanych przez oddziały wpłat środków przewidzianych ich planami na odpowiednie cele eksploatacyjne, obciążających ich koszty własne, ustalonych przez kolegium zjednoczenia,
- 2) z wpływów za odpłatnie świadczone w ramach przedsięwzięć gospodarczych dostawy, roboty i usługi,
- 3) z funduszu środków obrotowych,
- 4) z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

2. W razie przejściowego braku środków na rachunku funduszu przedsięwzięć gospodarczych bank uprawniony jest do udzielania kredytu na poczet przyszłych wpływów funduszu.

§ 27. 1. Fundusz przedsięwzięć gospodarczych służy do finansowania wydatków eksploatacyjnych związanych z prowadzeniem przez zjednoczenie — na podstawie uchwał jego kolegium — przedsięwzięć mających na celu ułatwienie wy-

konania przedsiębiorstwom PKS oraz jednostkom podległym zjednoczeniu ich zadań planowych.

2. Z funduszu przedsięwzięć gospodarczych nie mogą być finansowane inwestycje.

§ 28. Zadania przedsięwzięć gospodarczych z funduszu zjednoczenia realizowane są na podstawie planów zatwierdzonych w zależności od ich wagi i zakresu przez kolegium zjednoczenia bądź przez dyrektora zjednoczenia po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia.

§ 29. Zatrudnienie oraz fundusz płac (osobowy i bezosobowy) wchodzący w skład kosztów przedsięwzięć gospodarczych, realizowany za pośrednictwem własnych komórek organizacyjnych centrali zjednoczenia, mogą być planowane jedynie w ramach wielkości ustalonych dla centrali zjednoczenia.

§ 30. W razie zaprzestania określonego przedsięwzięcia gospodarczego nie wykorzystane środki funduszu przedsięwzięć gospodarczych podlegają przekazaniu na rzecz funduszu środków obrotowych zjednoczenia, chyba że kolegium zjednoczenia podejmie decyzję rozliczenia środków funduszu między jednostkami organizacyjnymi uczestniczącymi w przedsięwzięciu.

§ 31. 1. Fundusz statutowy centrali zjednoczenia i zarządów odzwierciedla wartość ich środków trwałych, wartości niematerialne i prawne oraz wartość środków obrotowych i zachodzące w nich zmiany.

2. Fundusz statutowy centrali zjednoczenia i zarządów powinien równać się wartości netto ich środków trwałych oraz wartościom niematerialnym i prawnym, a ponadto w centrali zjednoczenia — wartości netto środków trwałych i wartościom niematerialnym i prawnym podległych dyrektorowi zjednoczenia zakładów działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego oraz wartości ich środków obrotowych w procencie podlegającym sfinansowaniu funduszem własnym w obrocie. Wartość środków trwałych zmniejsza się o dotyczące tych środków zobowiązania z tytułu kredytu bankowego zaciągniętego na inwestycje.

3. Do funduszu statutowego centrali zjednoczenia i zarządów mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 7—9.

Koszty utrzymania centrali zjednoczenia i zarządów.

§ 32. 1. Koszty utrzymania centrali zjednoczenia oraz zarządów pokrywane są z gromadzonych na specjalnym rachunku bankowym wpłat obciążających koszty własne:

1) w odniesieniu do zjednoczenia — przedsiębiorstw PKS i jednostek podległych zjednoczeniu, wykonujących działalność podstawową,

2) w odniesieniu do zarządów — podległych oddziałów wykonujących działalność podstawową.

2. Wysokość wpłat w formie norm kwotowych ustalają:

1) na utrzymanie centrali zjednoczenia — dyrektor zjednoczenia na podstawie opinii kolegium zjednoczenia w ramach normy kwotowej, ustalonej przez Ministra Komunikacji.

2) na utrzymanie zarządów — dyrektorzy przedsiębiorstw PKS i PSK.

3. Z wpłat, o których mowa w ust. 1, pokrywane są wydatki zarówno osobowe, jak i rzeczowe, w tym wydatki na remonty, z wyjątkiem wydatków inwestycyjnych.

4. Nie wykorzystane środki na utrzymanie centrali zjednoczenia przechodzą na rok następny.

§ 33. Centrala zjednoczenia i zarządy amortyzują posiadane środki trwale w wysokości wynikającej z części stawek amortyzacyjnych przeznaczonych na wymianę. Odpisy amortyzacyjne centrala zjednoczenia oraz zarządy przekazują na właściwy fundusz inwestycyjny.

Przepisy końcowe.

§ 34. Minister Finansów określi:

- 1) szczegółowe przepisy wykonawcze w sprawach gospodarki finansowej oraz zasad i trybu rozliczeń pomiędzy jednostkami PKS i PSK, zarządami przedsiębiorstw wielozakładowych i zjednoczeniem oraz budżetem,
- 2) zasady gospodarki finansowej centrali zjednoczenia,
- 3) zasady dokonania jednorazowego rozliczenia funduszy jednostek organizacyjnych objętych uchwałą w związku z wejściem w życie nowych zasad gospodarki finansowej.

§ 35. Zezwala się na rozliczenie za rok 1971 wyników finansowych jednostek objętych niniejszą uchwałą według zasad określonych w tej uchwale.

§ 36. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 25 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej wojewódzkich przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej podległych prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Monitor Polski Nr 6, poz. 28).
- 2) § 6 ust. 5 i § 9 uchwały nr 23 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie organizacji przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej i powołania Zjednoczenia Państwowej Komunikacji Samochodowej (Monitor Polski Nr 13, poz. 43).

§ 37. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

403

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1971 r.

w sprawie gospodarki finansowej wielobranżowych przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

Na podstawie § 47 uchwały nr 177 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski z 1971 r. Nr 26, poz. 167) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały nr 177 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń obję-

tych planowaniem terenowym, zwanej dalej „uchwałą”, rozciąga się na wielobranżowe przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, z uwzględnieniem zmian określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 2. Koszty eksploatacji i remontów bieżących budynków mieszkalnych administrowanych przez przedsiębiorstwa są finansowane z następujących źródeł:

- 1) z całości dochodów z najmu lokali mieszkalnych,
- 2) z 90% dochodów z najmu lokali użytkowych.